

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219010228
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219010228.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného T. B., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 15.5.2019 č.k. 4T/34/2019-127, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6.2.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného T. B., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 15.5.2019 č.k. 4T/34/2019-127 uznal obžalovaného T. B. za vinného, že dňa 5.11.2018 v čase okolo 20.15 hod. v Dunajskej Strede, okres Dunajská Streda, na Jesenského ulici na autobusovej stanici SAD, pri nástupišti číslo 5, po predchádzajúcej výmene názorov sa pod vplyvom alkoholu vyhrážal fyzickou likvidáciou tam prítomnému poškodenému E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. Q. a to tak, že najprv ho rukou udrel do hlavy zozadu a následne mu uviedol slová, že „darmo si volal na políciu, do rána zomrieš“, potom vošiel do budovy SAD, o pár minút sa vrátil a opätovne sa vyhrážal E. C. slovami „aj tak zomrieš“, čím svojim správaním v menovanom vzbudil obavu, že svoje vyhrážky aj uskutoční, teda inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona. Za to bol odsúdený podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov. Podľa § 48 odsek 1, odsek 2 písmena a) Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, v ktorom uviedol: Súd pri rozhodovaní o mojej vine vychádzal, len z výpovede poškodeného, ktorú výpoveď nepotvrdili svedkovia. Celé rozhodnutie je odôvodnené iba domnienkami súdu vychádzajúce len z výpovede poškodeného a nie z preukázaných dôkazov. Z odôvodnenia nie je zrejmé, ako súd dospel k právnemu názoru, že „preukázateľne došlo k prečinu nebezpečného vyhrážania z mojej strany“. Trvám na tom, že ku skutku kladeného mi za vinu nedošlo, čo preukazujú aj výpovede svedkov. Orgány činné v trestnom konaní svoju povinnosť podľa § 2 ods. 10 Tr. por. nesplnili riadne. Zaoberali a objasňovali len okolnosti, ktoré uviedla poškodená, hľadali len dôkazy, ktorými by ma mohli usvedčiť z trestného činu, pričom nevyhľadávali a nepreverovali pravdivosť mojich tvrdení. Súd sa nevysporiadal riadne s výpoveďami svedkov, ktorých navrhol poškodený. Počas trestného konania sa jednoznačne preukázalo, že poškodeného nepoznám. Uvedenú skutočnosť potvrdil aj poškodený. Nemám vedomosť o tom, kde poškodený býva, ani kde pracuje. Poškodený vo svojich výpovediach uviedol, že ku vyhrážaniu z mojej strany malo dôjsť až keď zavolať na políciu. Všetci vypočutí svedkovia jednoznačne potvrdili, že sa mi nedalo rozumieť, čo som rozprával. Svedok T. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 15.5.2019, ako aj v zápisniciach o výsluchu na polícii jednoznačne uviedol, že žiadne vyhrážanie z mojej strany nepočul, pričom stál vedľa

poškodeného. Počas telefonátu na políciu už nastupoval - kupoval lístky, na autobus a žiadne vyhrážky nepočul. Svedkyňa K. O. na hlavnom pojednávaní dňa 15.5.2019 ako aj v zápisniciach o výsluchu uviedla, že nemá vedomosť o tom čo sa inkriminovaný deň odohralo medzi mnou a poškodeným. Nepočula a ani nevidela nič, pričom do autobusu nastupovala ako posledná, podľa výpovede svedkov. Svedkyňa S. P. na hlavnom pojednávaní dňa 15.5.2019 viackrát zdôraznila, že nerozumie riadne po maďarsky - maďarský jazyk neovláda, nevie presne, čo počula - nerozumela. Uviedla aj to, že sa mi nedalo vôbec rozumieť, nakoľko som nerozprával súvisle a ešte to bolo aj po maďarsky. Počas telefónneho rozhovoru poškodeného s políciou nachádzala sa už v autobuse (podľa jej vyjadrenia aj výpovede svedkov) a z uvedeného dôvodu vážne pochybujem, že niečo počula. Svedkovia rovnako mali za to, že som uvedený deň nevedel, čo robím a nedalo sa mi rozumieť. Poškodený na hlavnom pojednávaní dňa 15.5.2019 uviedol, že sa so mnou nechcel pobiť, preto zavolať políciu. Počas celého hlavného pojednávania bolo správanie poškodeného pohrdavé bez akýchkoľvek náznakov alebo obáv z mojej osoby. Poukazujem na to, že poškodený nikde neuvádzal, že by sa ma bál, ale to že sa neovládne a pobijeme sa, teda zaútočí na moju osobu. Súd pri svojom rozhodovaní a vyhodnocovaní dôkazov sa nevysporiadal riadne so svedeckými výpoveďami svedkov. Poškodenému som sa nevyhrážal a je evidentné, že som v ňom nezбудil dôvodnú obavu o život a zdravie.

3. Z napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, o ktoré (o aké) dôkazy opiera svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov, prečo súd uprednostnil tvrdenia poškodenej pred relatívnymi dôkazmi. Zásada prezumpcie neviny zabezpečuje osobe, voči ktorej sa konanie vedie, že sa s ňou bude zaobchádzať ako s nevinnou. Teda, že nepreukázaná vina má rovnaké dôsledky ako preukázaná nevina. Osoba, voči ktorej sa vedie konanie nemá povinnosť preukazovať svoju nevinu, ale naopak, túto povinnosť majú orgány činné v trestnom konaní. V prípade pochybnostiach ohľadne viny potom platí „in dubio pro reo“; v pochybnostiach prospech žalovaného. Počas celého konania nebolo preukázané, že sa skutok stal. Výpovede svedkov preukázali, že sa mi nedalo rozumieť a že som rozprával v maďarskom jazyku. Ani jeden zo svedkov nepočul a nevedel zopakovať slová s ktorými som sa mal vyhrážať a to z dôvodu, že som skutok nespáchal- nevyhrážal som sa nikomu. Ani jeden zo svedkov nepotvrdil výpoveď poškodeného, pričom ovládajú maďarský jazyk okrem jedného svedka. Preto som toho názoru, že súd sa mal riadiť základnými zásadami trestného konania podľa § 2 ods. 4 Tr. por.

4. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhujem, aby odvolací súd postupoval podľa ustanovenia § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil.

5. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

6. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom o vine a o treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

7. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

8. Podľa názoru odvolacieho súdu, prvostupňový súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na spravodlivé rozhodnutie a vykonané dôkazy vyhodnotil správne.

9. K vyhodnoteniu vykonaných dôkazov prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: Po vyhodnotení dôkazov tak jednotlivo ako i v ich súhrne súd mal nepochybne za preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku, spáchanie ktorého mu obžaloba kladie za vinu. Spáchanie skutku a vina obžalovaného bola preukázaná hlavne výpoveďou poškodeného, ktorý od začatia trestného stíhania, tak v prípravnom konaní ako i v konaní pred súdom, obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje a vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania pre súd nevznikli žiadne pochybnosti o pravdivosti výpovede poškodeného, ktorá je síce jediným usvedčujúcim dôkazom proti obžalovanému. Obžalovaný spáchanie skutku, najmä jeho úmysel ublížiť a vyhrážať sa poškodenému ako také popiera, avšak vychádzajúc zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých skutok bol spáchaný, súd dospel k záveru, že vina obžalovaného výpoveďou poškodeného bola dostatočne a nepochybne preukázaná. Poškodený potvrdil, že v dôsledku úderu obžalovaného takmer spadol na zem, pričom obžalovaný svoje vyhrážky na poškodeného zopakoval až trikrát. Za daných okolností nie je možné uveriť tvrdeniu obžalovaného o absencii jeho úmyslu ublížiť a vyhrážať sa poškodenému.

10. Z citovaného odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že prvostupňový súd mal vinu obžalovaného za preukázanú na základe výpovede poškodeného. Odvolací súd nenachádza žiadnu chybu pri hodnotení tohto dôkazu, ktorý považuje za pravdivý a hodnoverný. Poškodený obžalovaného nepoznal a nemal žiaden dôvod krivo obžalovaného obviňovať, resp. vypovedať nepravdu o skutočnostiach, ktoré tvoria skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný. Jeho výpovede tak v prípravnom konaní, ako i v konaní pred súdom sú obsahovo zhodné. V trestnom konaní žiaden zákon neustanovuje množstvo ani druh dôkazov, ktoré je potrebné vykonať na preukázanie určitej skutočnosti. Nie je nezákonné, ak súd dospeje k záveru o vine obžalovaného len na základe jedného dôkazu. Je však povinný zobrať do úvahy všetky vykonané dôkazy a náležite ich vyhodnotiť, samostatne, ako i v ich vzájomnej súvislosti. Prvostupňový súd tak urobil a pri logickom posúdení zistených skutočností, dospel k správny skutkovým zisteniam.

11. K odôvodneniu prvostupňového rozsudku odvolací súd dopĺňa, že výpoveď poškodeného, ako priameho svedka a obeť trestného činu, dopĺňajú výpovede svedkov K. Q. a Q. P., ktorí zhodne potvrdili to, že obžalovaný bezdôvodne fyzicky zaútočil na poškodeného. To, že títo svedkovia nepočuli vyhrážky obžalovaného, ktoré mal adresovať poškodenému, nemá podstatný význam pre vyhodnotenie pravdivosti výpovede poškodeného. Tak ako súd uviedol už v predchádzajúcom odseku, neboli zistené skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver, že poškodený si tieto vyhrážky od obžalovaného vymyslel. Správanie sa poškodeného na hlavnom pojednávaní tak, ako ho popisuje v odvolaní obžalovaný, nie je dôkazom o ničom, čo by malo mať vplyv na správnosť rozhodnutia. Ide o subjektívny názor obžalovaného. Odvolací súd považuje za určujúce to, ako sa k osobe poškodeného vyjadril prvostupňový súd. Ak tento, pri výsluchu poškodeného na hlavnom pojednávaní, nevyhodnotil jeho správanie tak, že by malo mať vplyv na pravdivosť jeho výpovede, odvolací súd nemá prečo takémuto hodnoteniu oponovať. Je to prvostupňový súd, ktorý obžalovaného vypočul a vyhodnotil jeho správanie. Odlišný názor obžalovaného na osobu poškodeného nie je dôvodom pre zrušenie napadnutého výroku o vine.

12. Objektívna stránka prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, je naplnená vtedy ak sa páchatel inému vyhráža smrťou alebo inou ujmom citovanou v tomto ustanovení a to takým spôsobom, že môže vzbudiť dôvodnú obavu u osoby, voči ktorej takéto vyhrážky smerujú. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ktoré boli v konaní zistené (bezdôvodné opakované fyzické napadnutie poškodené osobou, ktorá bola pre neho neznáma a ktorá bola pod vplyvom alkoholu), boli slovné vyhrážky obžalovaného spôsobilé vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu, že tieto naplní. Nie je preto potrebné, na preukázanie trestnosti konania obžalovaného, aby obava poškodeného pretrvávala aj v čase konania hlavného pojednávania tak, ako na to poukazuje poškodený vo svojom odvolaní.

13. V súdnom konaní neboli vykonané také dôkazy, ktoré by podporovali obranu obžalovaného, na druhej strane boli vykonané dôkazy, ktoré jeho vinu preukazujú. V otázke dôkaznej situácie nedošlo k tomu, že by na základe všetkých dostupných (vykonaných) dôkazov, zostala rozumná pochybnosť o niektorej okolnosti, ktorá tvorí základ trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného za spáchanie konkrétneho skutku, ktorý má znaky prečinu uvedeného v odseku 1 tohto odôvodnenia. Nebolo teda na mieste ani uplatnenie zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, ktorej sa domáha obžalovaný vo svojom odvolaní.

14. Pokiaľ obhajoba obžalovaného bola v prevažnej miere postavená na tom, že skutok nespáchal, prvostupňový súd sa s touto v odôvodnení svojho rozsudku vyrovnal tak, že uviedol, na základe čoho mal vinu obžalovaného za preukázanú. Nie je tak dôvodná tá odvolacia námietka, že súd sa nevysporiadal s obhajobou obžalovaného.

15. Na základe skutočností uvedených v odsekoch 10. až 14. odôvodnenia tohto uznesenia, dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý výrok o vine obžalovaného je správny a zákonný a odvolanie obžalovaného je v tomto bode nedôvodné.

16. Pokiaľ ide o výrok o treste, voči tomuto obžalovaný vo svojom odvolaní nevzniesol žiadne konkrétne námietky. Odvolací súd preskúmal napadnutý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu a dospel k záveru, že ani pri tomto rozhodnutí sa prvostupňový súd nedopustil žiadneho pochybenia.

17. Pokiaľ ide o výšku trestu, vychádzal súd zo správne zistených skutočností, keď obžalovanému zohľadnil len jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a pri prevahe priťažujúcich okolností upravil trestnú sadzbu uvedenú v § 360 ods. 1 Trestného zákona podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona. V takto upravenej trestnej sadzbe mu potom uložil trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, ktorého výšku považuje odvolací súd za primeranú, najmä vo vzťahu k spôsobu spáchania trestného činu, k postojom obžalovaného k trestnej činnosti počas trestného konania, ale najmä vo vzťahu k tomu, že aktuálne súdený trestný čin spáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia za iný úmyselný trestný čin.

18. Nakoľko obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, prvostupňový súd správne aplikoval ustanovenie § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pri rozhodovaní o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody.

19. Odvolanie obžalovaného vyhodnotil tunajší súd v celom rozsahu ako nedôvodné a preto ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.